

[Arne Bjerregaard.]

nene, således at de bøjer sig, for det er eksperterne, der taler. Sådan har det været, og sådan er det, og jeg har set gentagne gange, hvordan man fuldstændig manøvrerer forældrene ud af skolens regie og i stedet for samler dem om at bygge legepladser og alt muligt andet pjat, fordi man skal prøve på at få dem væk fra det egentlige, nemlig skolens væsentligste formål. Jeg mener, at man netop fremmer den kulturradikalisme, som til sidst havner i det marxistiske.

Med hensyn til Lenincitateret må jeg nok sige, at Lenincitateret selvfølgelig var fra før Lenin fik magten i Sovjetunionen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Chr. Christensen) (KrF):

Jeg vil gerne takke fru Lena Pedersen og fru Birgit Busk for de betragtninger, de kom med. Jeg er enige i dem.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Peter Holst, at det eksempel, der blev fremdraget, er rigtigt, sådan kan det forekomme, men jeg tror godt, man kan forklare ordet „avlede“, uden at man behøver at gå ind på nogen større seksualoplysning i den anledning.

Der blev fra hr. Poul Westergaards side spurgt om, hvorfor kristeligt folkeparti overhovedet ikke omtalte børnene. Jeg vil gerne sige, at når vi har ment, at forældrene skulle have afgørelsen i denne sag, er det, fordi vi mener, de bedst kan afgøre, hvornår og i hvilket omfang barnet skal modtage denne undervisning. Vi har den fornemmelse, at en virkelig god indføring i hjemmet i dette spørgsmål kan komme ud for en hård belastning i skolen. Når vi føjer til, at det er en politisk misforståelse, så vil jeg gerne herom sige, at efter vores opfattelse er alt, hvad der laves af love inden for skoleområdet, der vil fratage forældrene deres ret til selv at bestemme over deres børns opdragelse og undervisning, politiske misforståelser.

Når vi tænker på det med børnene, så vedrører det frygten for at skade et barns følelsesliv og sjæleliv ved at give undervisningen på et tidspunkt, hvor barnet ikke er modtageligt for den. Det kan være et tilfælde, hvor vi har en enlig far eller en enlig mor, kort sagt: vi er så nervøse for, at undervisningen skal gives inden kontakten, eller uden at kontakten med en far eller en mor er skabt

og dermed også lærerens kendskab til det enkelte barns familieforhold. Det er min opfattelse, at åndsliv og seksualliv ikke kan adskilles, uden at det ender i kynisme

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren, at jeg er meget taknemlig for den redegørelse, vi har fået i dag, og også for indlæggene. Jeg deler opfattelsen med hensyn til disse private skoler, og jeg accepterer fuldstændig den forklaring, undervisningsministeren nu gav. Jeg er enig i betragtningen om, at frygten for mange forældres vedkommende med hensyn til dette fag ofte skyldes, at kontakten imellem forældrene og skolen er for ringe. Jeg har selv sammen med mine lærere og forældrekrædsen oplevet, at når man satte sig sammen og snakkede om tingene, så gik det egentlig ganske godt. Men så var det også, fordi forældrene kom til lærerne og sagde: vi har gjort sådan og sådan, vil I hjælpe os videre frem? Så kommer det ind i den rette sammenhæng, men så er det også efter, at forældrene har udtalt, hvordan det skal gøres. Det er naturligt, at en far og en mor taler med deres børn om disse forhold, og kunne det nå ud til samtlige forældrekræde, var meget nået med denne debat, og så vil det i folkeskolen ofte være overflødigt at beskæftige sig med det. Men vi må jo nok erkende, at sådan er forholdene ikke. Kunne vi opnå en kontakt imellem far og mor og lærerne, og kunne vi få denne kontakt udformet, sådan at forældrene på den baggrund havde mulighed for selv at kunne træffe beslutning om, hvorvidt de ønskede, at deres børn skulle være med i den undervisning, som denne lærer ville give, så var meget nået. Derfor mener jeg, at vi må bede ministeriet, bede regeringen, om, når den nye folkeskolereform skal udformes, da at give mulighed for, at undervisningen kan tilrettelægges sådan, at forældreretten kan ske fyldest.

Må jeg så afslutte mit indlæg i denne debat med at sige, at det er afgørende, at debatten bliver ført på et ganske naturligt niveau, og for kristeligt folkeparti er det helt afgørende, at den bliver ført på et sagligt niveau. Det kræver sagen simpelt hen af os. Jeg siger tak til ordførerne for de indlæg, som har været i denne retning. Vi håber på et virkelig godt arbejde i udvalget, og jeg vil gerne takke ordførerne for i det store og hele at have givet os ret i vort hovedsynspunkt.